

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Μιχάλης Τσιτσιάνης

Κυριάκος Μητσοτάκης: Χειμώνες

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Αν υπήρχε ένα συμπέρασμα από τη ρετρό κοινοβουλευτική αναμέτρηση της Τετάρτης, ήταν ότι η περιλάλητη «τοξικότητα» δεν είναι τελικά και πολύ τοξική. Η αξιωματική αντιπολίτευση προσπαθεί να ανεβάσει τα γράδα του λόγου της σε αντιμνημονιακά επίπεδα. Ο Τσίπρας δεν κουράζεται να φωνάζει ότι ο Μητσοτάκης είναι «εφιάλτης». Ωστόσο, ο αντίπαλος της τοξικής φωνής δεν περνάει τους τοίχους του βουλευτηρίου. Δεν διαχέεται έξω από την περίμετρο της ψηφιακής πολιτικοδημοσιογραφικής σφαιρας.

Κυριάκος Μητσοτάκης: Χειμώνες-1Η διαπίστωση δεν οφείλεται μόνο σε γενική πολιτική όσφρηση. Φαίνεται, λένε, και στις μετρήσεις. Φαίνεται ότι, όποιο αντιπολιτευτικό μέταλλο κι αν έχει δοκιμαστεί, δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να κλονίσει τους συσχετισμούς που αποτυπώθηκαν στην κάλπη πριν από τρία χρόνια. Ο δείκτης της καταλληλότητας για την πρωθυπουργία είναι απλώς ο πιο χαρακτηριστικός της διαφοράς που εξακολουθεί να χωρίζει τον πρώτο από τον δεύτερο.

Το συμπέρασμα της δημοσκοπικής συγκομιδής του τελευταίου διαστήματος ήταν ότι ο Μητσοτάκης δεν απειλείται από τον αντίπαλό του – που ολοκλήρωσε τις πρωτοβουλίες ανασύνταξης του χώρου του χωρίς να καταφέρει να αλλάξει την εικόνα. Ο Μητσοτάκης απειλείται από το ενδεχόμενο να αναγκαστεί να πάρει το φθινόπωρο αποφάσεις «μνημονιακού» πόνου – αποφάσεις για να περιορίσει τις συνέπειες ενός ενεργειακού κραχ, που θα τον ταυτίσουν με ένα κοινωνικό σοκ.

Θα μπορούσε να δραπετεύσει από τον κίνδυνο αυτής της φθοράς. Θα μπορούσε να κάνει τις εκλογές το φθινόπωρο, διαφυλάσσοντας τα δημοσκοπικά του κεκτημένα. Λένε ότι κινήθηκε από την πεποίθηση ότι δεν έχει ανταγωνισμό. Οτι στο τέλος δεν μπορεί παρά να τον ευνοήσει το δίλημμα «Μητσοτά-

κης ή Τσίπρας». Δεν τον οδηγεί στην εξάντληση της τετραετίας η βούληση για την καθιέρωση μιας νέας θεσμικής κουλτούρας. Τον οδηγεί ο υπολογισμός του ξέπνοου κομματικού ανταγωνισμού.

Ζυγίζοντας εκλογικά και εθνικά ρίσκα.

Όμως, εδώ το θεσμικώς δέον δεν αντιφάσκει με το κομματικό συμφέρον. Αν έχουν δίκιο όσοι βλέπουν την –πρωτοφανή στη Μεταπολίτευση– αντοχή της κυβέρνησης, το δίλημμα του Μητσοτάκη δεν ήταν και τόσο δίλημμα.

Ανεξάρτητα από το τι συμφέρει τον ίδιο, για την αντιμετώπιση του επικείμενου «ρωσικού» χειμώνα

το ενδεδειγμένο όχημα είναι μια μονοκομματική κυβέρνηση με άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Το εγχείρημα των πρόωρων θα άφηνε ξυλάρμενη τη χώρα για τουλάχιστον δύο μήνες.

Ανεξάρτητα από το αν έχει ο ίδιος δίκιο που το πιστεύει, είναι μάλλον πιο ασφαλής λύση να οδηγεί κάποιος που αισθάνεται ότι τον απειλούν μόνο τα γεγονότα.

Το ρίσκο της εξάντλησης της τετραετίας είναι ρίσκο του Μητσοτάκη. Το ρίσκο των πρόωρων θα ήταν ρίσκο για τη χώρα. Εκείνος πήρε την απόφαση να μην της το μετακυλίσει.

DOCUMENTO Ανεμογράφος

Τυφλό χτύπημα

- Βλέποντας τα πόθεν έσχες των πολιτικών κατανοεί εύκολα κανείς ότι αν δεν χρωστάς πολλά λεφτά, δεν γίνεται δουλειά.
- Δεν είσαι πλούσιος αν δεν φτάσεις να έχεις δανειακές υποχρεώσεις πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ ή και άνω του εκατομμυρίου.
- Τα χρέη φαίνεται να είναι δημοφιλή μεταξύ μελών του κυβερνώντος κόμματος.
- Τακτική που ακολουθείται εξάλλου και ως προς τα οικονομικά της παράταξης, με χρωστούμενα εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, τα οποία μάλιστα αυξάνονται κάθε τόσο.
- Ενδεχομένως αναρωτιέστε γιατί αν εσείς έχετε απλήρωτο λογαριασμό των 100 ευρώ έχετε πρόβλημα, ενώ κόμματα και βουλευτές δεν ενοχλούνται για πολύ μεγαλύτερα ποσά.
- Η απάντηση είναι απλή: θα έπρεπε να χρωστάτε κι εσείς περισσότερα για να μη σας ενοχλούν.
- Συνταγή της επιτυχίας εδώ και δεκαετίες στη χώρα το χρήμα που κυκλοφορεί εύκολα και μοιρά-

ζεται σε όσους ξέρουν πώς να το ζητήσουν.

- Κι αν κανείς ψάξει την πηγή όλων αυτών των ποσών, θα βρει πως σε τελική ανάλυση όλα οδηγούν σε δημόσιο χρήμα, σε λεφτά τραπεζών που έχουν πληρώσει ξανά και ξανά οι πολίτες.
- Κάπως έτσι χρεοκοπήσαμε πριν από κάποια χρόνια αλλά καταλήξαμε να συζητάμε αν φταίνε οι αποδείξεις από τις τυρόπιτες.
- Σοβαρή συζήτηση για όλα αυτά στην ελληνική δημόσια ζωή είναι αδύνατο να γίνει.
- Αντε τώρα σε ένα τηλεοπτικό πάνελ, που συνήθως έχει έναν με δύο φιλοκυβερνητικούς δημοσιογράφους, άλλα τόσα στελέχη της κυβέρνησης και ίσως, ενδεχομένως, έναν της αντιπολίτευσης, να τολμήσει να πει κάτι σχετικό.
- Δεν υπάρχει περίπτωση να ανοίξει διάλογος. Πιο πιθανό είναι αμέσως η συζήτηση να μετατοπιστεί σε κάτι εντελώς άσχετο.
- Ο κόσμος πηγαίνει πίσω. Είναι δυστυχώς από τις φορές στην ανθρώπινη ιστορία που συμβαίνει

ο σκοταδισμός να επελαύνει αντί να ξεπερνιέται.

- Στις ΗΠΑ, θεωρητικά την ισχυρότερη δυτική χώρα, γίνονται απίστευτα γεγονότα.
- Ανοίγει παράθυρο απαγόρευσης των αμβλώσεων, με τη χώρα να συγκρίνεται σε ανθρώπινα δικαιώματα με τη Σαουδική Αραβία και το Ιράν.
- Ανοίγει η όρεξη σε ακροδεξιούς φονταμενταλιστές και σε άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της δικής μας.
- Τα ανθρώπινα δικαιώματα προς το παρόν δοκιμάζονται αλλιώς στην Ευρώπη.
- Με τραγωδίες όπως αυτή στα σύνορα Μαρόκου και Ισπανίας με δεκάδες νεκρούς.
- Θυμάστε τα ελληνικά νησιά που πηγαίνατε προ ετών διακοπές;
- Πάρο, Φολέγανδρο, Ιο, Νάξο και τα υπόλοιπα;
- Κρατήστε καλού κακού φωτογραφίες να θυμάστε εκείνες τις διακοπές σας, γιατί φαντάζει αρκετά αμφίβολο ότι θα μπορέσουν να τις επαναλάβουν όσοι δεν έχουν ιδιαίτερη οικονομική άνεση.